

виходячи за рамки своїх дисциплін. Ситуація аналізувалася на фізичному, правовому і психологічному рівнях. Обов'язково проводився пошук найбільш оптимальних рішень. При цьому лікарі, юристи і психологи створювали загальний трансдисциплінарний простір, який підтримував само- і взаємонавчання всіх учасників.

Висновки. За відгуками всіх, хто працював в майстер-класі, швидкість, ефективність і оригінальність знайдених рішень значно перевершували очікувані результати. Але найголовнішим досягненням використаної методології «кола» був висновок про необхідність вирішення системних проблем саме в колективній, інтегральній взаємодії.

Таким чином, використовуючи методи групової взаємодії викладачів і слухачів, цілком реально вже на сучасному етапі розвитку освіти формувати у фахівців компетенції трансдисциплінарного вирішення складних багатобачних проблем суспільства, науки і техніки.

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТІВ В ПРАКТИЦІ ЛІКАРЯ

Юрковська Л.Г.

Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, м. Київ

Мета. Сприяння підвищенню правової компетентності медичних працівників у вирішенні конфліктів.

Матеріали і методи. Аналітичне обґрунтування.

Результати та обговорення. У практиці медичної діяльності конфліктні ситуації у лікаря можуть виникати як з пацієнтами, так і з іншими учасниками медичних правовідносин (близькими родичами пацієнтів, колегами, підлеглими, адміністрацією лікувального закладу тощо). Істотно можуть різнитися також матеріальні підстави та психологічна природа конфліктів. Проте правові засади ефективного розв'язання конфліктних ситуацій є досить універсальними.

Передусім, слід вказати на принцип законності, оскільки з юридичної точки зору вирішення конфлікту визнається належним, якщо дії його учасників відповідають вимогам чинного законодавства.

Також, тактику поведінки у вирішенні конфлікту слід будувати з огляду на принципи верховенства права, гуманізму, визнання та гарантованості прав та свобод людини і громадянина, рівності (перед законом і судом), справедливості, невідворотності покарання тощо.

Належне усвідомлення медичним працівником юридичного змісту вказаних правових принципів дозволить йому обирати найбільш оптимальну тактику правомірної поведінки з метою мінімізації юридичних ризиків конфліктної ситуації, зокрема, у вигляді притягнення до того чи іншого виду юридичної відповідальності (дисциплінарної, адміністративної, цивільно-правової, кримінальної).

Висновки. Таким чином, високий рівень обізнаності медичних працівників зі змістом загальноправових принципів, що лежать в основі чинного законодавства України, дозволяє не тільки ефективно, але й безпечно вирішувати конфліктні ситуації з огляду на ризики їх негативних юридичних наслідків у вигляді можливого притягнення до юридичної відповідальності.

ОПЕРАТИВНІ ПОЛІТИКИ ЯК ПЕРЕШКОДИ ДО АВТОНОМІЗАЦІЇ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Скрип В.В.

ДВНЗ Ужгородський національний університет, м. Ужгород

Мета. Встановити оперативні політики як перешкоди до автономізації закладів охорони здоров'я.

Матеріали та методи. Використано наступні методи: структурно-логічного аналізу, бібліосемантичний, системного підходу. Матеріалами дослідження стала чинна законодавча база, наукові публікації та результати попередніх особистих досліджень.

Результати та обговорення. Встановлено оперативні політики як перешкоди до автономізації закладів охорони здоров'я. Встановлені оперативні політики структуризовані за групами. Такими групами оперативних політик є оперативні політики нормативно-правового, організаційного, ресурсного та інформаційного характеру. Встановлено причини наявності оперативних політик та рівні і шляхи їх подолання, а також необхідні для цього ресурси. Процесу автономізації закладів охорони здоров'я має передувати підготовчий період за який етап в період якого усуваються основні оперативні політики.

Висновки. Визначені оперативні політики, як перешкоди до автономізації закладів охорони здоров'я та можливі шляхи і потрібні ресурси до їх усунення.

ЦИВІЛЬНІ ЗАКЛАДИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: ЇХ РОЛЬ ТА МІСЦЕ В СИСТЕМІ МЕДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬК

Жаховський В.О., Лівінський В.Г.

Українська військово-медична академія

Медичне забезпечення є важливим видом всебічного забезпечення Збройних Сил (ЗС) України, а його реалізація здійснюється медичною службою. В особливий період медична служба має забезпечити надання медичної допомоги